

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินระยอง

The Training Curriculum Development On Development Of Inter Quality
Assurance For Basic Education Of Anuban Taksin Rayong International
School

พรสาวรรค สมบูรณ์*
ปริญญา ทองสอน**
ปานเพชร ร่มไทร***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพ การศึกษา ภายใต้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2.1) ศึกษาผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร ฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากผู้เชี่ยวชาญ 2.2) ศึกษาผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากร ก่อนและหลัง การจัดฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของครูที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสิน ระยอง ปีการศึกษา 2563 และเป็นหัวหน้างานรับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 20 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบก่อนและหลัง การฝึกอบรมประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกข้อคำถาม มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.8-1.00 ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t - test)ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย สภาพปัจุบันและความจำเป็น หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หน่วยการฝึกอบรม โครงสร้าง ระยะเวลาการฝึกอบรม เนื้อหาสาระ กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย คู่มือการฝึกอบรมสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2) ได้ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้ในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2.1) ศึกษาผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในทุกหน่วยการฝึกอบรม มีค่าระหว่าง

*นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.50 – 4.50 มีความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก 2.2) ศึกษาผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากร ก่อนและหลัง การจัดฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตร/ การฝึกอบรม/ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

Abstract

This study aims to 1) develop the training curriculum for internal quality assurance for basic education, 2) evaluate the results of the training curriculum for internal quality assurance for basic education, 2.1) investigate the feedback of the training curriculum for internal quality assurance for basic education from the experts, 2.2) study the understandings about internal quality assurance for basic education of Anuban Taksin Rayong International School teachers, academic year 2020, before and after the training. There were 20 participants who were the head of each topics in internal quality assurance for basic education. They were selected using purposive sampling. The research instruments employed for collecting data was a pre-test and post-test about the internal quality assurance for basic education. The IOC was averaged 0.8 - 1.0. The data was analyzed by using mean, standard deviation (S.D) and T-test.

The result showed that the curriculum for internal quality assurance for basic education was conducted in the topic as following; Problems and Necessities, ideology and basic principles, curriculum's objectives, training topics and processes, training duration, contents, training activities, training materials, training assessments and evaluations, training documents, and training manuals for the trainees. The feedback results of the training curriculum for internal quality assurance for basic education from the experts showed the consistency and proper in the high level (3.50-4.50). The post-test scores showed the higher results comparing to pre-test (0.5).

Keywords: Curriculum Development / Internal Quality Assurance

บทนำ

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) เป็นกลไกสำคัญที่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพมีหลักการสำคัญ คือ การกระจายอำนาจ การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำงาน และการแสดงความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ ระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ได้กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มี ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาสถานศึกษา ให้เป็นไปตาม

มาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา กระทรวงมหาดไทยจึงได้ออกประกาศ เรื่องให้เช้ามาตรฐาน การศึกษาระดับปฐมวัย มาตรฐานการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ณ วันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2561 เพื่อใช้เป็นหลักในการ เทียบเคียงการพัฒนา ส่งเสริม กำกับดูแล และติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) มาตรฐานการศึกษาของชาติ เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ ของคนไทย เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งยึดเป็นกรอบสำหรับสร้างคนไทย 4.0 โดยประกาศของกระทรวงมหาดไทยจะ มุ่งความสำคัญของมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประกันและประเมินคุณภาพการศึกษาในส่วนมาตรฐานการศึกษา ปฐมวัย และ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการจัดการศึกษาโรงเรียนอนุบาลนานาชาติตามสิ่นเรียงให้ความสำคัญกับคุณภาพของผู้เรียนเป็น สำคัญการเข้ารับการประกันคุณภาพภายนอก เป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้ดำเนิน ไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินคุณภาพการศึกษาและพัฒนาระบบและกลไกการ ประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา การกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ประเด็นการพิจารณาให้เข้ากับบริบทของ สถานศึกษา การตรวจประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาที่ครอบคลุมการประเมินคุณภาพภายนอกของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อรับการประเมินคุณภาพการศึกษาแต่ เนื่องจากยังพบข้อบกพร่องในหลายส่วนงาน รวมทั้งความรู้ความเข้าใจของครุและบุคลากรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างแท้จริง อีกทั้งครุและบุคลากรของโรงเรียน อนุบาลนานาชาติตามสิ่นเรียงนั้นยังมีส่วนร่วมในการจัดทำประกันคุณภาพเท่าที่ควร มีประสบการณ์น้อยทำให้ยังพบ ข้อผิดพลาดและยังไม่ครอบคลุมมาตรฐานทั้งหมด จึงต้องหาวิธีการและแนวทางปฏิบัติเพื่อให้พร้อมกับการยื่นขอ ประกันคุณภาพภายนอกนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด

การที่จะพัฒนาครุและบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ครุและบุคลากรจะต้องได้รับการฝึกอบรมในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาโดยตรง ซึ่งเป็นสิ่งที่จะทำให้ครุและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือการได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ซึ่งหลักสูตรฝึกอบรมนี้จะสามารถพัฒนาครุและบุคลากรให้เกิดความรู้ความเข้าใจจากการฝึกปฏิบัติและ ร่วมกิจกรรมตลอดหลักสูตร อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ได้จริง และส่งผลให้ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติตามสิ่นเรียงมีคุณภาพมาก ยิ่งขึ้น และยังสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับครุและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตามสิ่นเรียง ส่งผลให้โรงเรียนสามารถยื่นขอ ประเมินประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกได้อีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพ ภายนอกของสถานศึกษาซึ่งจะสามารถช่วยให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติตามสิ่นเรียงมีประสิทธิภาพ ทุกคนมีส่วนร่วมและมีแนวทางปฏิบัติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยตั้งใจที่จะศึกษาข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และความสอดคล้องให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษา และเพื่อให้ครุบุคลากรในสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักรถึงความสำคัญของการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะ

จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. เพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน

2.1 ศึกษาผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ศึกษาผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของครุและบุคลากร ก่อนและหลัง การจัดฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับครุและบุคลากร โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินรายสอง และติดตามผลการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยต้องการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครุและบุคลากร โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินรายสอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 100 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หลักสูตร คือ ครุที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินรายสอง ปีการศึกษา 2563 และเป็นหัวหน้างานรับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 20 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

3.1.1 หลักสูตรฝึกอบรม การจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินรายสอง

3.2 ผลการประเมินหลักสูตร

3.2.1 ความเหมาะสมของหลักสูตร การจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินรายสอง

3.2.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับ การจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับครูและบุคลากรโรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินระยะดังนี้

4.1 แนวทางการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

4.2 การจัดทำมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา การกำหนดค่าเป้าหมาย

4.3 การเขียนรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR)

4.4 ประโยชน์ของการประเมินคุณภาพในสถานศึกษา

5. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยในครั้งนี้กำหนดเวลาในการดำเนินการวิจัย ปีการศึกษา 2563 เป็นเวลา 18 ชั่วโมง โดยใช้ 3 วัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6.1 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6.2 หลักสูตรการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6.3 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6.4 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังการฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในบทนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนโดยแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ และระยะที่ 4 การประเมินผลการใช้หลักสูตร

ระยะที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

สำหรับระยะที่ 1 เป็นการวางแผนเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ดังนี้

1. แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อ ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

2. ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้น พื้นฐานที่เกิดขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นของครูและบุคลากร ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติ

หากสนใจยอง ปีการศึกษา 2562 จำนวน 50 คน โดยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากร

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานการศึกษาชาติ กฎกระทรวงประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 และวางแผนการจัดการเรียนรู้

2. สร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และตอนที่ 3 สภาพปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เกิดขึ้นเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์น้ำหนักการให้คะแนน เป็น 5,4,3,2,1 ตามลำดับ

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ระหว่างวัตถุประสงค์กับรายงานการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผลการวิเคราะห์ ผู้ตอบแบบสอบถามครบทั้ง 50 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลความถี่และร้อยละ ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

3.1 สภาพปัจจุบันด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าโดยภาพรวม มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับ น้อย การประกันคุณภาพตามมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย การประกันคุณภาพตามมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านกระบวนการบริหารและจัดการ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย การประกันคุณภาพตามมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ปัญหาในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผลการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยภาพรวม พบว่า ขาดการอบรมด้านการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และควรพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับ ผู้บริหาร ครูและบุคลากร

ระยะที่ 2 สร้างหลักสูตรฝึกอบรม

สำหรับระยะที่ 2 สร้างหลักสูตรฝึกอบรมการประกันคุณภาพสถานศึกษา ภายในสถานศึกษา ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดทำหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร เพื่อกำหนดรายละเอียดในหลักสูตร และกำหนด รายละเอียดในเอกสารหลักสูตร จากการวางแผนเพื่อพัฒนาหลักสูตรในระยะที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อมูลมาใช้ในการจัดทำ หลักสูตร ดังนี้

1.1 กำหนดความสำคัญของหลักสูตร โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการประกันคุณภาพ ความคิดเห็นของครูและบุคลากร ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบันและ

ปัญหาการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มาเขียนเป็นความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การประกันคุณภาพสถานศึกษา ภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 กำหนดคุณมุ่งหมายของหลักสูตร โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรมากำหนดคุณมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนี้

1.2.1 เพื่อให้ครุและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3 กำหนดเนื้อหาสาระ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร มาคัดเลือก และจัดทำเนื้อหาของหลักสูตร แบ่งเป็น 4 หน่วย

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ระยะเวลาที่นำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลาทั้งสิ้น 3 วัน เป็นเวลา 18 ชั่วโมง

1.5 กำหนดกิจกรรมและสร้างแผนการอบรม ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่คัดเลือกไว้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และคุณมุ่งหมาย ระยะเวลาของหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง ความยากง่ายของเนื้อหาสาระ วุฒิภาวะความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน คัดเลือกโดยใช้กิจกรรมในการฝึกอบรมดังนี้ การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา เทคนิคการใช้คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การบรรยาย กระบวนการกลุ่ม การระดมความคิด ฝึกปฏิบัติ

1.6 สื่อประกอบการฝึกอบรม โดยการกำหนดสื่อการเรียนรู้ทั้งวิดีทัศน์และวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1.7 กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร มากำหนดการวัดและประเมินผล โดยใช้วิธีการวัดและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้แบบทดสอบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยกระจายเนื้อหาให้ครอบคลุมเนื้อทุกหน่วย การเรียนรู้ และจุลประสัคการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วย ได้นำหลักการวัดผลตามลำดับขั้นตอนพุทธิกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ของบลูม ประกอบด้วยการวัดความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า นำผลการประเมินของผู้เขียนรายงานวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และพิจารณาเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ $0.50 - 1.00$ (บุญชุม ศรีสะอด, 2545, หน้า 64-65) ไว้ใช้ หากมีค่าดัชนีต่ำกว่า ผู้วิจัยจะดำเนินการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เขียนรายงานเพื่อให้ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพ ทั้งนี้จากการตรวจสอบความสอดคล้องของผู้เขียนรายงาน พบร่วม ทุกข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยระหว่าง $0.8-1.00$ ผู้วิจัยจึงนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

2. การตรวจสอบคุณภาพเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร ดำเนินการรายละเอียดดังนี้

2.1 ตรวจคุณภาพโครงสร้างหลักสูตร และโครงสร้างเอกสารประกอบหลักสูตรด้วยการประเมิน ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม และโครงสร้างเอกสารประกอบการฝึกอบรม โดยใช้แบบประเมิน

ความเห็นชอบ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมของแผนการฝึกอบรมในแต่ละ หน่วยในรูปแบบประเมินค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์แปลความหมายดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

ระดับคะแนน 4.51-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 3.51-4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

ระดับคะแนน 2.51-3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 1.51-2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

ระดับคะแนน 0.00-1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (3.93) จึงสามารถนำ หลักสูตรมาใช้ในการทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร และจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ สำหรับ การฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้

ระยะที่ 3 นำหลักสูตรไปใช้

สำหรับระยะที่ 3 เป็นขั้นตอนการปฏิบัติจริงโดยการนำหลักสูตรที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพและพัฒนา แล้วไปทดลองใช้จริง มีรายละเอียดดังนี้

1. ทดลองใช้จริงกับ ครูและบุคลากรที่เป็นหัวหน้างานรับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสิน royalties ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน จำนวน 18 ชั่วโมง ในการทดลองใช้หลักสูตรนี้ใช้แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการฝึกอบรม

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูและบุคลากร ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสิน royalties ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หลักสูตร คือ ครูและบุคลากรในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสิน royalties ปีการศึกษา 2563 และเป็นหัวหน้างานรับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 20 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่

3.1 เอกสารหลักสูตรและแผนจัดการจัดกิจกรรมฝึกอบรมในเอกสารหลักสูตร

3.2 แบบวัดความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากรในการฝึกอบรมการประกันคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ

4. ระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรในภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2563 ตั้งแต่วันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2562 ถึง 10 กันยายน พ.ศ. 2563

5. การดำเนินการทดลอง มีวิธีดำเนินการดังนี้

5.1 ก่อนใช้หลักสูตรผู้วิจัยให้ครูและบุคลากรทำการวัดความรู้ความเข้าใจก่อนการอบรมด้วยแบบวัดความรู้ความเข้าใจการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 10 ข้อ

5.2 ดำเนินการทดลอง ในการดำเนินการใช้กิจกรรมการฝึกอบรมจากแผนการจัดการกิจกรรม ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงคุณภาพเรียบร้อยแล้ว โดยผู้วิจัยทดลองจัดกิจกรรมร่วมกับวิทยากร และปรับเวลาอีกด้วยนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ที่สำคัญในแผนการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยประเมินตามสภาพจริง โดยการสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

5.3 ภายหลังการใช้หลักสูตร วันสุดท้ายของการฝึกอบรม ผู้วิจัยใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจวัดระดับความรู้ความเข้าใจของครูในการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากรหลังการฝึกอบรม

6. การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเครื่องมือวัดเชิงปริมาณมาวิเคราะห์สถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับแบบวัดความรู้ความเข้าใจใช้การทดสอบที่ (Dependent t-test) เปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบวัดความรู้ความเข้าใจของกลุ่มทดลองก่อนและหลังฝึกอบรม

ระยะที่ 4 ประเมินผลการใช้หลักสูตร

สำหรับระยะที่ 4 เป็นการติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยการติดตามหลักสูตรฝึกอบรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งดำเนินการติดตามโดยใช้หลักสูตรกับครูในกลุ่มทดลองที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้แบบประเมินผลการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าเฉลี่ย หาระดับคุณภาพ และสรุปผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในการประเมินประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินรายสอง จากการนำหลักสูตรไปใช้จัดการฝึกอบรมกับครูและบุคลากรในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินรายสอง ปีการศึกษา 2563 และเป็นหัวหน้างานรับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 20 คน เป็นเวลา 18 ชั่วโมง และประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม โดยการนำผลมาจากการทดลองใช้หลักสูตรในระยะที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ในวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากนั้น นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ เกณฑ์การประเมินหลักสูตร 1) ความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากรหลังการฝึกอบรมสูงกว่า ก่อนฝึกอบรม อายุร่วมมัธยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในกรณีวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป SPSS for Windows 2.1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย สาวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.2) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบวัดความรู้ความเข้าใจของกลุ่มทดลองก่อนและหลังฝึกอบรมด้วยสถิติ ใช้การทดสอบที่ (Dependent t - test)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังนี้

1. ได้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้สถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย สภาพปัญหาและความจำเป็น หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หน่วยการฝึกอบรม โครงสร้าง ระยะเวลาการฝึกอบรม เนื้อหาสาระ กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย คู่มือการฝึกอบรมสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม
2. ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้สถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในทุกหน่วยการฝึกอบรม มีค่าระหว่าง 3.50 – 4.50 มีความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

2.2 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากร ก่อนและหลัง การจัดฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ได้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้สถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานกระบวนการในการสร้างหลักสูตร มาใช้ในการจัดฝึกอบรม โดยผู้วิจัย ดำเนินตามขั้นตอนโดยแบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้ ระยะที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ ระยะที่ 4 การประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยมีองค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย สภาพปัญหา และความจำเป็น หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หน่วยการฝึกอบรม โครงสร้างระยะเวลาการฝึกอบรม เนื้อหาสาระ กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตร จากการดำเนินการวิจัย 4 ระยะ โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ รำง บัวศรี (2542, หน้า 152) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดหมายของหลักสูตร ขั้นที่ 3 การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร ขั้นที่ 4 การกำหนดจุดประสงค์ของวิชา ขั้นที่ 5 การเลือกเนื้อหา ขั้นที่ 6 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นที่ 7 การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 8 การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียน การสอน ขั้นที่ 9 การประเมินผลการเรียนรู้ ขั้นที่ 10 การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช (2542, หน้า 88) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้น คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) การกำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ 4) การนำหลักสูตรไปใช้ 5) การประเมินหลักสูตร 6) การปรับปรุง แก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร 7) กระบวนการพัฒนาหลักสูตร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทาบา(Taba. 1962: 12) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้น คือ 1) การวินิจฉัยความต้องการและความจำเป็นของสังคม 2) การกำหนดจุดมุ่งหมาย 3) การเลือก

เนื้อหาสาระ 4) การจัดเนื้อหาสาระ 5) การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ 7) การกำหนดวิธีการประเมินผล อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เซลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander. 1974, หน้า 27) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้ 1) การศึกษาตัวแปรต่าง ๆ จากภายนอก 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ 3) การออกแบบหลักสูตร 4) การนำหลักสูตรไปใช้ 5) การประเมินผลหลักสูตร

2. ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้สถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในทุกหน่วยการฝึกอบรม มีค่าระหว่าง 3.50 – 4.50 มีความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยมีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ประกอบไปด้วย ระยะที่ 1 เป็นการวางแผนเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะที่ 2 การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการประกันคุณภาพสถานศึกษา ภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจัดหลักสูตรประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หน่วยการฝึกอบรม โครงสร้างระยะเวลาการฝึกอบรม เนื้อหาสาระ กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำรง บัวครี (2532, หน้า 6) ซึ่งได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ และ งานวิจัยของเซย์เลอร์ อเล็กซานเดอร์ และลิวอิส (Saylor, Alexander., & Lewis, 1974) ตามรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรใน 4 ขั้นตอนเริ่มจาก 1) การกำหนดเป้าหมายจุดหมายและขอบเขต 2) การออกแบบหลักสูตร ประกอบด้วย การสร้างหลักสูตร และการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ 3) นำหลักสูตรไปใช้และ 4) การประเมินหลักสูตรซึ่งทำให้หลักสูตรมีองค์ประกอบครบถ้วน เหมาะสม สอดคล้องกัน ทั้งองค์ประกอบ ภายใต้ แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ซึ่งทำให้ได้หลักสูตรที่ชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็น ของหลักสูตร ระยะที่ 4 เป็นการประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.2 ผลการประเมินความเข้าใจของครุและบุคลากร ก่อนและหลัง การจัดฝึกอบรมการจัดทำประกันคุณภาพภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการติดตามหลักสูตรฝึกอบรมการประกันคุณภาพภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งดำเนินการติดตามโดยใช้หลักสูตรกับครุในกลุ่มทดลองที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการประกันคุณภาพภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้แบบประเมินผลการจัดทำประกันคุณภาพภายใต้สถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 64-65) ซึ่งถือว่ามีคุณภาพเหมาะสมทุกรายการในการประเมินผล การใช้การจัดทำประกันคุณภาพภายใต้สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์

เกตุแก้ว (2559,บทคัดย่อ) ผลการพัฒนาหลักสูตร ได้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่มี 6 องค์ประกอบ คือ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร กิจกรรมในหลักสูตร สื่อประกอบการฝึกอบรม และการวัดและการประเมินผล ซึ่งทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม ผลสำเร็จของการใช้หลักสูตรส่วนหนึ่งอาจเป็น เพราะ ความสามารถของวิชาการดำเนินการ ที่สามารถนำเสนอเนื้อหาสาระทุกเรื่องให้เข้าฝึกอบรมเข้าใจได้ง่ายขึ้นโดยตัว แบบกับการอธิบายได้ชัดเจน มีบุคลิกภาพที่เป็นกันเองและเป็นแบบอย่างที่น่าเชื่อถืออีกด้วย เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดีส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเอาใจใส่ในขณะเข้าร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัส สุวรรณ (วิไลรัตน์ แย้มจหอ และคณะ 2553, หน้า 507) ที่กล่าวว่า การถ่ายทอด ความรู้ที่เป็นศาสตร์แก่เยาวชนในการสร้างความตระหนักรู้ให้เกิดขึ้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยศิลปะขั้นสูง เพื่อกล่อมเกลา จิตใจโน้มน้าวความสนใจเปลี่ยนแปลง เจตคติและเบี่ยงเบนแนวคิดของเยาวชนจากสิ่งที่ผูกพันอยู่เดิมซึ่งเป็นสิ่งที่ ไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน เพื่อให้ยอมรับสิ่งใหม่ที่ถูกต้องเหมาะสมมากกว่าเป็นงานที่มีความยากลำบากแต่มีได้ หมายความว่าเป็นกิจกรรมที่ทำไม่ได้ตราบใดที่ผู้ถ่ายทอดหรือวิชากรมีความตระหนักรู้ในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. วิชากรหรือผู้ฝึกอบรมจะนำหลักสูตรไปใช้ ควรศึกษา หลักการแนวคิด เป้าหมาย และขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้าใจ ปรับปรุงกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้น่าสนใจยิ่งขึ้นเพื่อเป็น แรงจูงใจให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมเกิดความสนใจและให้ความร่วมมือตลอดการฝึกอบรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. โรงเรียนควรนำหลักสูตรไปพัฒนาครุอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ให้มีการลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิด การเรียนรู้และความเข้าใจได้ดีขึ้นเกิดความชำนาญในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

3. โรงเรียนควรนำหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ ให้เหมาะสมกับเวลา และบริบทของโรงเรียน เพื่อร่วมกันแก้ไข ให้การจัดทำประกันคุณภาพมีความถูกต้องชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบร่วมกัน ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน มีระดับ ความคิดเห็น ปานกลาง ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรมีการศึกษากิจกรรมของหลักสูตรฝึกอบรมมีความน่าสนใจ เพื่อให้มีค่าระดับอยู่ในเกณฑ์มาก หรือมากที่สุด

2. จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบร่วมกัน ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุใดที่ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นต่ำสุด เพื่อพัฒนาให้อยู่ในเกณฑ์ ที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อLINERES บุญชุม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวิทยาสาสน.
- สมิติ คุณานุการ. (2520). หลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชวนชม.
- สวัสดิ์ ประทุมราช. (2521). การศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรการฝึกหัดครูกับหลักสูตรประเมินศึกษา. ม.ป.ท.
- สำรอง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตรภาค 2. กรุงเทพฯ: มงคลการพิมพ์.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษา.
- สังด อุทราณันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- วิชัย ประสิทธิ์อุพิเวชช์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสอนต่อที่ต้องถิน. กรุงเทพฯ: เจ็นเตอร์ติสคัพเวอร์รี่.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิก.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุวิทยาสาสน.
- Good, C. V. (1945). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Bobbit, F. 1918). *The curriculum*. Boston: Mifflin.
- Oliva, P.F. (1982). *Developing the curriculum*. Boston: Little. Brown.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development theory and practice*. New York: Harcourt, Brace and World.